

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 14/2014
23.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђене В.Ј., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђене В.Ј., адвоката Д.С., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2014. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђене В.Ј., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.290/13 од 20.03.2013. године окривљена В.Ј. оглашена је кривом да је извршила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју казну је обавезана да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, и одређено да уколико окривљена казну не плати у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, узети један дан казне затвора.

Наведеном пресудом обавезана је окривљена В.Ј. да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка оштећеном С.М. износ од 50.625,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени М.С. ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене В.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Врању К бр.290/13 од 20.03.2013. године.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђене В.Ј.,

адвокат Д.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка, коју је другостепени суд учинио на тај начин што није одлучио о захтеву за изузеће стављен у жалби на првостепену пресуду (из чега произлази да је захтев поднет због повреде из члана битне повреде одредаба кривичног поступка, коју је другостепени суд учинио на тај начин што није одлучио о захтеву за изузеће стављен у жалби на првостепену пресуду (из чега произлази да је захтев поднет због повреде из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђене В.Ј. је неоснован.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљене В.Ј., адвокат Д.С., у жалби на пресуду Основног суда у Врању К бр.290/13 од 20.03.2013. године, у смислу одредбе члана 40. став 6. и члана 42. ст. 5. и 6. ЗКП, ставио захтев за изузеће судија Новице Стефановића, Горане Митић и Небојше Цолића од одлучивања и поступања по овој жалби.

Из списка предмета произилази да је решењем Апелационог суда у Нишу Су VII бр.39-42/13 од 05.09.2013. године одбијен захтев за изузеће окривљене В.Ј. за изузеће судија Апелационог суда у Нишу Горане Митић и Небојше Цолића од поступања у предмету Кж1 бр.1984/13, а из образложења наведеног решења произилази, да је одлуком Високог савета судства Новица Стефановић разрешен судијске функције због навршавања радног века, из ког разлога је о његовом изузећу било беспредметно одлучивати.

Имајући у виду да је о захтеву за изузеће судија Апелационог суда у Нишу Горане Митић и Небојше Цолића одлучено решењем тог суда Су VII бр.39-42/13 од 05.09.2013. године, а да је пресуда Апелационог суда у Нишу којом је одлучено о жалби браниоца окривљене В.Ј. у којој је наведени захтев за изузеће стављен, донета након тога - 10.09.2013. године, Врховни касациони суд је нашао да пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1984/13 од 10.09.2013. године није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, те да су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ј. неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар - саветник
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.**